

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat šefat 'ever

Cassvan, Lazar

רזעילא, ןבתכ

Bucuresci, 1885

PARTEA II

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

aceste sunt מחברים și cari מפסיקים? — Ce va să zică מחברים și ce מפסיקים? — Cari din accentele sunt מפסיקים גדולים? — Ce semn aveți pentru cele 7 vocale legătoare? — Pe care silabă a unei vorbe se pune accentul? — Ce va să zică מלרע și ce מלעיל? — Ce se numește silabă ante-penultimă? — Ce va să zică נסוג-אחור? — In ce caz se retrage accentul? — Ce însușire mai are נסוג-אחור?

PARTEA II

LECTIA XIX.

Impărțirea literelor.

Literele ce formează vorbele sunt de două feluri:

- a) *Litere radicale*, שרשיות, cari arată rădăcina cuvântului (constând de obicei din 3 litere numite שרש) și la cari servesc toate literele d. p. דבר, ארץ, שמש.
- b) *Litere ajutătoare*, שמושיות, cari se anină de rădăcină spre a exprima diferite raporturi, sau a forma vorbe.

Pentru cele d'întâi servesc literele אֵיתָן מֵשֶׁה וְכִבֵּב^{v v v v v v v v}, pentru cele din urmă servesc literele הָאֲמַנְתִּיו^{v v v v v v v v} d. p. וְשָׁמַרְתִּיךָ (și te voiu păzi), שָׁמַר este rădăcina și תִּיךָ^{v v v v v v v v} sunt litere ajutătoare; מְשַׁכְּרֶת (simbriă), format din שָׁכַר (plată) cu ajutorul literelor מִתִּי.

Literele puse în urma rădăcinii se numesc *sufixe*, cele

înaintea rădăcinei se numesc *prefixe*, d. p. în $\overline{\text{בְּשִׁבְתֶּךָ}}$ este ן sufix și ב prefix.

Pentru însemnarea celor 3 litere ale rădăcinei s'a luat ca tip vorba פָּעַל , din care פ însemnează I-a, ע aII-a, și ל aIII-a literă

Deprinderi.

Să se deosibească literele *radicale*, *ajutătoare* și *sufixe* în următorul exemplu de citire :

וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָהּ וְדַבַּרְתֶּם (בָּם) בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתֶּךָ בְּדַרְךָ
וּבְשִׁבְבֶךָ וּבְקוֹמָהּ: וְקִשְׂרֹתָם לְאוֹת (עַל-) יְדִיךָ וּכְתַבְתֶּם (עַל-)
מִזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

Tot astfel să se urmeze cu citirea cap. 7. din *שְׁמוֹת* v. 26 urm. și cap. 15 până la v. 20).

LECTIA XX.

Părțile de cuvânt (חֵלְקֵי-הַדְּבָר).

Limba ebraică are 9 părți de cuvânt; aceste sunt:

1. *Substantivul*, שֵׁם , vorba care arată numele unei ființe sau al unui lucru, d. p. אָדָם (om), אֶבֶן (piatră), רוּחַ (duh, spirit).
2. *Adjectivul*, תּוֹאֲרֵי-הַשֵּׁם , vorba care arată însușirile ființelor sau lucrurilor, d. p. אִישׁ הָקָם (om înțelept), אֶבֶן גְּדוֹלָה (piatră mare).
3. *Numeralul*, שֵׁם מִסְפָּר , vorba care arată numărul sau cătimea ființelor sau a lucrurilor, d. p.